

Το δημόσιο Πανεπιστήμιο κατεδαφίζεται

Πρόσφατα δόθηκε από το Υπουργείο το κείμενο διαβούλευσης σχετικά με τις αλλαγές στην Ανώτατη Εκπαίδευση. Η εισαγωγή είναι ελκυστική. Διαπιστώνονται η θετική συνεισφορά του Πανεπιστημίου στην ανάπτυξη και στην κοινωνία.

Μιλάει για δημοκρατία, αυτοδιοίκηση, αξιολόγηση, αξιοκρατία, χώρο διακίνησης ιδεών, Δημόσιο Πανεπιστήμιο, τις αξίες του Διαφωτισμού, για όλα όσα αγωνίζεται η Πανεπιστημιακή Κοινότητα, χρόνια τώρα.

Στις προτάσεις όμως με έκπληξη διαπιστώνεται η πλήρης αποδόμηση όλων των παραπάνω. Καταργείται η αυτοδιοίκηση και οι δημοκρατικές διαδικασίες. Τα Πανεπιστήμια δεν θα διοικούνται πλέον από τις εκλεγμένες πρυτανικές αρχές, αλλά από ένα Συμβούλιο από μέλη της Πανεπιστημιακής Κοινότητας και εξωτερικά μέλη. Το συμβούλιο επιλέγει τον Πρύτανη, μπορεί και από άλλο Πανεπιστήμιο!

Ίσως το παραπάνω μοντέλο προτείνεται βασισμένο στην επιτυχία του νέου τρόπου διακυβέρνησης της χώρας, με την εκλεγμένη κυβέρνηση και τα εξωτερικά μέλη (τρόικα).

Καταργούνται τα πτυχία όπως τα ξέρουμε μέχρι τώρα με την κατάργηση των τμημάτων, τα ευέλικτα προγράμματα σπουδών και τις μεταφορές πιστωτικών μονάδων.

Ο απόφοιτος μαζεύει πιστωτικές μονάδες από Πανεπιστήμιο, ΙΕΚ, κολλέγια και φτιάχνει το βιογραφικό του με το οποίο διαπραγματεύεται την ένταξη του στην αγορά εργασίας.

Δύο στόχοι επιτυγχάνονται με τα παραπάνω: Ιδιωτικοποίηση και κατάργηση συλλογικότητας. Το Δημόσιο Πανεπιστήμιο και οι επαγγελματικές σχολές κατάρτισης, η (σωστή αλλά άλλου επιπέδου) μεταλυκειακή εκπαίδευση μέσω ΙΕΚ ή και ΟΑΕΔ, τα αμφιβόλου ποιότητας ιδιωτικά κολλέγια και οι ιδιωτικές σχολές διетуός φοιτήσεως, όλα μπαίνουν στο ίδιο τσουβάλι και μπορούν να μεταφέρουν φοιτητές μαζί με τις πιστωτικές τους μονάδες από το ένα στο άλλο.

Οι απόφοιτοι δεν έχουν ένα συγκεκριμένο πτυχίο, με επαγγελματικά δικαιώματα, με επιστημονικούς συλλόγους, συλλογικές συμβάσεις και γενικά ότι προστασία δίνει στον εργαζόμενο η συμμετοχή σε μια συλλογικότητα.

Ο καθένας μόνος του βορά στις αμείλικτες αγορές. Όλα αυτά βέβαια καλύπτονται πίσω από τις ωραίες λέξεις της ευελιξίας, της αριστείας, της κινητικότητας.

Πρώτη φορά το Δημόσιο Πανεπιστήμιο δέχεται τέτοια επίθεση και είναι χρέος της κοινωνίας, να στηρίξει την Πανεπιστημιακή Κοινότητα στην αντίθεσή της στη λαίλαπα του νεοφιλελευθερισμού στην Παιδεία.

Το μόνο θετικό αυτού του κειμένου διαβούλευσης είναι πως για πρώτη φορά φαίνεται να συσπειρώνει, τόσο ευρέως όλους τους Πανεπιστημιακούς, που ανεξάρτητα από πολιτικές θέσεις δηλώνουν την αντίθεσή τους στο προτεινόμενο σχέδιο.

Ρία Καλφακάκου
Πανεπιστημιακός